

جهت اطلاع شعب و دفاتر نمایندگی بانک‌های خارجی فعال در کشور ارسال می‌شود.

باسلام؛

احتراماً، همان‌گونه که استحضار دارند، آن‌چه تاکنون مبنای مقرراتی تأسیس، فعالیت و نظارت شعب بانک‌های خارجی و همچنین دفاتر نمایندگی بانک‌های خارجی در داخل کشور قرار داشته، «آیین‌نامه اجرایی نحوه تأسیس و عملیات شعب بانک‌های خارجی در ایران» مصوب جلسه مورخ ۱۳۸۷/۱۲/۲۸ هیأت محترم وزیران و «دستورالعمل اجرایی نحوه تأسیس، فعالیت، نظارت و تعطیلی شعب بانک‌های خارجی در ایران» مصوب هیأت عامل محترم بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در خصوص شعب بانک‌های خارجی و «آیین‌نامه نحوه تأسیس، فعالیت و انحلال دفاتر نمایندگی بانک‌های خارجی در کشور جمهوری اسلامی ایران» مصوب جلسه مورخ ۱۳۶۳/۳/۱۳ شورای محترم پول و اعتبار در مورد دفاتر نمایندگی بانک‌های خارجی بوده است. از آنجایی که با عنایت به تغییرات عمده در زیرساخت‌های عملیاتی، مقرراتی و نظارتی کسب‌وکار بانکداری طی سنوات اخیر و همچنین تحولات ایجاد شده در تعاملات بین‌المللی، اصلاح و بازنگری مقررات فوق‌الذکر با رویکرد تسهیل ورود بانک‌های معتبر بین‌المللی و تطابق هرچه بیشتر با شرایط و مقتضیات کنونی ضروری می‌نمود، لذا بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مقررات یاد شده را با بهره‌گیری از یافته‌های حاصل از مطالعات انجام شده در خصوص مقررات سایر کشورها در این رابطه و همچنین لحاظ اقتضانات کنونی کشور مورد اصلاح و بازنگری قرار داد و به منظور یکپارچه سازی و انسجام هرچه بیشتر و تجمیع مقررات مرتبط با یکدیگر، دستورالعمل واحدی را تحت عنوان «دستورالعمل نحوه تأسیس، فعالیت، نظارت و تعطیلی شعبه و دفتر نمایندگی بانک خارجی در ایران» تدوین و برای تصویب نهایی به شورای پول و اعتبار تقدیم نمود. در ادامه دستورالعمل پیشنهادی در یک‌هزار و دویست و شصتین جلسه مورخ ۱۳۹۷/۷/۲۴ شورای محترم پول و اعتبار مطرح و به تصویب رسید که به پیوست نسخه‌ای از آن جهت استحضار ایفاد می‌گردد. اهم اصلاحات لحاظ شده در دستورالعمل مصوب به شرح ذیل می‌باشد:

- ✓ تعیین شرایط برای بانک خارجی متقاضی تأسیس شعبه یا دفتر نمایندگی، از جمله آن که؛ حداقل پنج سال از تاریخ شروع فعالیت بانک خارجی متقاضی تأسیس شعبه و سه سال از تاریخ شروع فعالیت بانک خارجی متقاضی تأسیس دفتر نمایندگی گذشته باشد. همچنین تأییدیه مرجع نظارتی کشور مبدأ مبنی بر برخورداری بانک متقاضی از ثبات و سلامت مالی و تطبیق فعالیت‌های آن با الزامات مالی بین‌المللی نظیر مقررات مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم وجود داشته باشد.
- ✓ صدور اجازه‌نامه‌ها در سه سطح موافقت اصولی، اجازه‌نامه تأسیس و اجازه‌نامه فعالیت برای شعبه و دفتر نمایندگی بانک خارجی.
- ✓ تعیین شرایط عمومی برای مدیر شعبه یا دفتر نمایندگی نظیر: اقامت در ایران، نداشتن سابقه محکومیت قطعی به ارتشاء، اختلاس، خیانت در امانت، کلاهبرداری، پولشویی و فرار مالیاتی و همچنین تأیید صلاحیت تخصصی مدیر شعبه به تشخیص بانک مرکزی.

- ✓ تعیین حدود و ثغور فعالیت دفتر نمایندگی مبنی بر این که صرفاً مجاز به انجام امور مشاوره‌ای، بازاریابی و هماهنگ کننده امور میان بانک خارجی، مؤسسات اعتباری و سایر اشخاص حقیقی و حقوقی بوده و نمی‌تواند به عملیات بانکی و ارائه خدمات بانکی و سایر فعالیت‌های اقتصادی درآمدزا مبادرت ورزد.
 - ✓ امکان تأسیس شعبه توسط بانک خارجی در قالب شعبه نوع اول و شعبه نوع دوم.
 - ✓ شعبه نوع دوم تحت هیچ شرایطی مجاز به دریافت سپرده نمی‌باشد.
 - ✓ شعبه نوع اول تا یک سال پس از شروع فعالیت مجاز به قبول سپرده نمی‌باشد. پس از اتمام مهلت مزبور، با تأیید بانک مرکزی به مدت ۲ سال صرفاً مجاز به قبول سپرده قرض‌الحسنه پس‌انداز و سرمایه‌گذاری از اشخاص حقوقی می‌باشد. در پایان مدت زمان اخیرالذکر، منوط به موافقت بانک مرکزی می‌تواند نسبت به قبول سپرده از تمامی اشخاص اعم از حقیقی و حقوقی اقدام نماید.
 - ✓ مجموع سپرده‌های دریافتی توسط شعبه نوع اول، در هر زمان نباید بیش از ۱۲ برابر سرمایه اعطایی آن باشد.
 - ✓ مبلغ سرمایه مورد نیاز برای تأسیس شعبه با توجه به نوع آن؛ حداقل ۱۰ میلیون یورو برای شعبه نوع اول و ۵ میلیون یورو برای شعبه نوع دوم تعیین شده است.
 - ✓ الزام شعبه به نگهداری حداقل میزان ۸۰ درصد مانده هر یک از اقلام دارایی‌های خود، طبق آخرین صورت‌های مالی حسابرسی شده، در داخل ایران.
 - ✓ مجموع مانده تسهیلات دریافتی توسط شعبه نوع دوم از مؤسسات اعتباری و بانک خارجی در هر زمان نباید بیش از سه برابر حقوق صاحبان سهام شعبه باشد.
 - ✓ اضافه نمودن اقدامات انتظامی و نظارتی بانک مرکزی در برابر تخلفات شعبه بانک خارجی؛
 - ✓ تعیین جریمه نقدی بابت تخلف شعبه بانک خارجی از مفاد دستورالعمل پیشنهادی و سایر قوانین و مقررات پولی و بانکی تا میزان پنج درصد آخرین سرمایه اعطایی شعبه.
- در خاتمه، ضمن آن که امید است دستورالعمل ابلاغی بتواند در راستای تسهیل هرچه بیشتر فرآیند حضور شعب و دفاتر نمایندگی بانک‌های خارجی مؤثر افتد و زمینه افزایش ارتباطات بانکی در سطح بین‌المللی را فراهم نماید، خواهشمند است تمهیدات لازم به منظور اجرای دستورالعمل مذکور اتخاذ شده و بر حسن اجرای آن، نظارت دقیق صورت پذیرد. ۵/۳۹۹۵۵۳۶/هـ

مدیریت کل مقررات، مجوزهای بانکی و مبارزه با پولشویی

اداره مطالعات و مقررات بانکی

محمد خدایاری

۳۸۳۱-۰۲

حمیدرضا غنی‌آبادی

۳۲۱۵-۰۲

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

مدیریت کل مقررات، مجوزهای بانکی و مبارزه با پولشویی
اداره مطالعات و مقررات بانکی

«دستورالعمل نحوه تأسیس، فعالیت، نظارت و تعطیلی

شعبه و دفتر نمایندگی بانک خارجی در ایران»

بیت

«دستور العمل نحوه تأسیس، فعالیت، نظارت و تعطیلی شعبه و دفتر نمایندگی

بانک خارجی در ایران»

شورای پول و اعتبار بنا به پیشنهاد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و با استناد به بند (ب) ماده (۱۱) قانون پولی و بانکی کشور، در راستای تسهیل شرایط حضور بانک‌های معتبر بین‌المللی در کشور و با هدف افزایش رقابت‌پذیری، تعمیق و ایجاد پویایی در شبکه بانکی، «دستور العمل نحوه تأسیس، فعالیت، نظارت و تعطیلی شعبه و دفتر نمایندگی بانک خارجی در ایران» که از این پس به اختصار «دستور العمل» نامیده می‌شود، به شرح ذیل تصویب نمود.

فصل اول - تعاریف و کلیات

ماده ۱- در این دستور العمل عناوین ذیل به جای عبارات مشروح مربوط به کار می‌روند:

۱-۱ - ایران: کشور جمهوری اسلامی ایران؛

۱-۲ - بانک مرکزی: بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران؛

۱-۳ - مؤسسه اعتباری: بانک یا مؤسسه اعتباری غیربانکی که به موجب قانون و یا با مجوز

بانک مرکزی تأسیس شده و تحت نظارت آن بانک قرار دارد؛

۱-۴ - بانک خارجی: مؤسسه‌ای که تحت عنوان "بانک" در خارج از ایران تأسیس و تحت

نظارت مرجع نظارت بانکی کشور متبوع خویش به کسب و کار بانکی

اشتغال دارد؛

۱-۵ - کسب و کار بانکی: انجام عملیات بانکی و ارائه خدمات بانکی؛

۱-۶ - بانک خارجی متقاضی: بانک خارجی که متقاضی تأسیس شعبه و یا دفتر نمایندگی در

ایران می‌باشد؛

- ۱- ۷- مرجع نظارتی: مقام مسئول ناظر بر بانک خارجی در کشور متبوع؛
- ۱- ۸- شعبه: مشتمل بر شعبه نوع اول و یا نوع دوم بانک خارجی که در چارچوب این دستورالعمل در ایران تأسیس می شود؛
- ۱- ۹- مدیر شعبه/دفتر نمایندگی: مشتمل بر رئیس و معاون شعبه/دفتر نمایندگی؛
- ۱- ۱۰- شعبه نوع اول: واحد عملیاتی از بانک خارجی است که می تواند در چارچوب این دستورالعمل نسبت به انجام عملیات بانکی و ارائه خدمات بانکی اقدام نماید؛
- ۱- ۱۱- شعبه نوع دوم: واحد عملیاتی از بانک خارجی است که مجاز به دریافت سپرده نبوده و صرفاً می تواند به اعطای تسهیلات و ارائه خدمات بانکی در چارچوب این دستورالعمل، مبادرت نماید؛
- ۱- ۱۲- دفتر نمایندگی: واحد عملیاتی از بانک خارجی است که صرفاً به انجام امور مشاوره ای، بازاریابی و هماهنگ کننده امور میان بانک خارجی، مؤسسات اعتباری، سایر اشخاص حقوقی و اشخاص حقیقی مبادرت می نماید و مجاز به انجام عملیات بانکی و ارائه خدمات بانکی و سایر فعالیت های اقتصادی درآمدزا نمی باشد.
- ۱- ۱۳- عملیات بانکی: دریافت هرگونه سپرده از عموم و به کارگیری آن در قالب اعطای اعتبار و تسهیلات؛
- ۱- ۱۴- خدمات بانکی: مجموعه اقداماتی غیر از عملیات بانکی که شعبه در چارچوب مفاد این دستورالعمل به مشتریان ارائه و در قبال آن کارمزد دریافت نماید؛
- ۱- ۱۵- سرمایه اعطایی: وجوهی که بانک خارجی به منظور تأسیس و فعالیت، به عنوان سرمایه به شعبه نوع اول و یا دوم تخصیص داده و پرداخت می نماید؛
- ۱- ۱۶- تسهیلات (وام) تبعی: تسهیلات بلندمدتی است که توسط بانک خارجی به شعبه اعطا می شود، قابل مطالبه قبل از سررسید نبوده و اولویت بازپرداخت آن در صورت ورشکستگی تسهیلات گیرنده، نسبت به سایر بدهی های آن پایین تر می باشد.

۱- ۱۷ - موافقت اصولی: موافقت کتبی بانک مرکزی با تقاضای اولیه بانک خارجی متقاضی؛

۱- ۱۸ - اجازه نامه تأسیس: موافقت کتبی بانک مرکزی با ثبت شعبه و یا دفتر نمایندگی در

مرجع ثبت شرکتها؛

۱- ۱۹ - اجازه نامه فعالیت: موافقت کتبی بانک مرکزی با شروع فعالیت شعبه و یا دفتر

نمایندگی؛

۱- ۲۰ - مقررات احتیاطی: مجموعه الزامات احتیاطی از جمله مقررات ناظر بر نسبت کفایت

سرمایه، تسهیلات و تعهدات کلان، تسهیلات و تعهدات

اشخاص مرتبط، سرمایه گذاری، الزامات نقدینگی، طبقه بندی

دارایی ها، ذخیره گیری و وضعیت باز ارزی که توسط مرجع

نظارتی/بانک مرکزی، حسب مورد، تدوین و ابلاغ می گردد؛

۱- ۲۱ - صلاحیت حرفه ای: شرایط لازم برای تصدی سمت مدیر شعبه مشتمل بر شرایط

عمومی و تخصصی در چارچوب ضوابط این دستورالعمل.

ماده ۲- تأسیس و فعالیت شعبه و دفتر نمایندگی صرفاً پس از کسب اجازه نامه های تأسیس و

فعالیت، حسب مورد، امکان پذیر می باشد.

ماده ۳- بانک مرکزی می تواند در صورت صلاح دید، تأسیس و فعالیت شعبه و دفتر نمایندگی را

به وجود تفاهم نامه نظارتی مابین خود و مرجع نظارتی منوط نماید.

ماده ۴- تأسیس و فعالیت شعبه و یا دفتر نمایندگی در مناطق آزاد تجاری صنعتی و مناطق ویژه

اقتصادی جمهوری اسلامی ایران تابع قانون و ضوابط خاص خود می باشد.

فصل دوم- شرایط، سرمایه مورد نیاز و فرآیند تأسیس شعبه

ماده ۵- بانک خارجی متقاضی تأسیس شعبه باید حایز شرایط زیر باشد:

۱- ۵ - حداقل پنج سال از تاریخ شروع فعالیت آن گذشته باشد؛

۲- ۵ - عملکرد مالی آن طی سه سال گذشته و یا برآیند پنج سال گذشته، نمایانگر

سودآوری باشد؛

۵-۳ - دارا بودن تأییدیه مرجع نظارتی مبنی بر برخورداری از ثبات و سلامت مالی آن و تطبیق فعالیت‌های آن با الزامات مالی بین‌المللی نظیر مقررات مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم؛

۵-۴ - برخورداری از وضعیت مالی و اعتباری مناسب و حسن شهرت به تشخیص بانک مرکزی.

ماده ۶- مدیر شعبه باید حایز شرایط زیر باشد:

۶-۱ - شرایط عمومی:

۶-۱-۱- اقامت مدیران شعبه در ایران؛

۶-۱-۲- حداقل یکی از مدیران شعبه باید ایرانی باشد؛

۶-۱-۳- دارا بودن تأییدیه هیأت مدیره بانک خارجی مبنی بر عدم وجود سوء سابقه مالی؛

۶-۱-۴- نداشتن سابقه محکومیت قطعی به ارتشاء، اختلاس، خیانت در امانت، کلاهبرداری، پولشویی، فرار مالیاتی، قاچاق کالا و ارز، جعل و تزویر، سرقت، صدور چک بی محل و ورشکستگی به تقصیر یا تقلب، اعم از این که حکم از دادگاه‌های داخلی یا خارج کشور صادر شده یا محکوم، مجرم اصلی یا شریک یا معاون جرم بوده باشد؛

۶-۱-۵- نداشتن منع تصدی عضویت در هیأت مدیره مؤسسات اعتباری ناشی از محکومیت قطعی در هیأت انتظامی بانک‌ها؛

۶-۱-۶- نداشتن بدهی غیرجاری به مؤسسات اعتباری و سابقه چک برگشتی.

۶-۲- شرایط تخصصی:

۶-۲-۱- دارا بودن دانشنامه کارشناسی یا بالاتر در رشته‌های مرتبط به تشخیص بانک مرکزی؛

۶-۲-۲- دارا بودن حداقل پنج سال سابقه کار در سطح مدیریت امور بانکی؛

۶-۲-۳- آشنایی با اصول و مبانی عملیات بانکی ایران؛

۶-۲-۴- برخورداری از صلاحیت تخصصی و حرفه‌ای به تشخیص بانک مرکزی؛

۶-۲-۵- تسلط به زبان فارسی برای حداقل یکی از مدیران شعبه.

ماده ۷- حداقل سرمایه مورد نیاز برای تأسیس شعبه به شرح زیر می باشد:

۱-۷- شعبه نوع اول: حداقل ۱۰ میلیون یورو یا معادل آن به سایر ارزهای معتبر مورد

قبول بانک مرکزی؛

۲-۷- شعبه نوع دوم: حداقل ۵ میلیون یورو یا معادل آن به سایر ارزهای معتبر مورد

قبول بانک مرکزی؛

ماده ۸- بانک خارجی متقاضی به منظور اخذ موافقت اصولی باید مدارک و اطلاعات زیر را به

همراه تقاضای خود به بانک مرکزی ارائه دهد:

۱-۸- تصویر برابر با اصل مجوز فعالیت و اساسنامه بانک خارجی ممهور به مهر تأیید

مرجع نظارتی؛

۲-۸- مدارک مرتبط با محل و آدرس ثبتی بانک خارجی ممهور به مهر تأیید مرجع

نظارتی؛

۳-۸- نام تجاری شعبه مورد تقاضا؛

۴-۸- صورت‌های مالی حسابرسی شده تلفیقی و غیرتلفیقی سه سال گذشته بانک

خارجی (در صورتی که معیار ارزیابی سود آوری، برآیند ۵ سال گذشته باشد،

صورت‌های مالی حسابرسی شده تلفیقی و غیرتلفیقی ۵ سال گذشته بانک

خارجی)؛

۵-۸- تأییدیه مکتوب از مرجع نظارتی در خصوص:

۱-۵-۸- افتتاح شعبه مورد تقاضا در ایران؛

۲-۵-۸- مطلوب بودن وضعیت مالی بانک خارجی از حیث مواردی نظیر رعایت

مقررات احتیاطی؛

۳-۵-۸- آخرین رتبه بانک خارجی از نظر سرمایه، سپرده‌ها و دارایی‌ها در نظام

بانکی کشور متبوع و همچنین وضعیت بیمه سپرده‌های بانک

خارجی مذکور؛

۴-۵-۸- تعهد مرجع نظارتی مبنی بر همکاری کامل با بانک مرکزی در خصوص

نظارت بر شعبه؛

- ۸-۵-۵- تأییدیه مرجع نظارتی مبنی بر سلامت بانک خارجی در زمینه رعایت مقررات مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم.
- ۸-۶- مشخصات سهامداران دارای بیش از ۵ درصد سهام با حق رأی بانک خارجی و درصد مشارکت هریک از آنها؛
- ۸-۷- اسامی و سایر مشخصات مدیرعامل، قائم مقام مدیرعامل و اعضای هیأت مدیره بانک خارجی؛
- ۸-۸- تعداد و چگونگی توزیع جغرافیایی شعب، واحدهای مستقل فرعی و دفاتر نمایندگی بانک خارجی در سایر کشورها؛
- ۸-۹- تعهد کتبی بی قید و شرط هیأت مدیره بانک خارجی مبنی بر جبران خسارت وارده به مشتریان، ناشی از عملیات شعبه (اعم از سهوی یا عمدی) حتی در صورت مغایرت با قوانین و مقررات کشور متبوع؛
- ۸-۱۰- تعهد کتبی هیأت مدیره بانک خارجی مبنی بر تأمین کسری سرمایه اعطایی، بنا به دلایلی نظیر افزایش حداقل سرمایه مقرر در ماده (۷) و یا کاهش نسبت کفایت سرمایه از حدود تعیین شده توسط بانک مرکزی؛
- ۸-۱۱- معرفی نماینده تام‌الاختیار بانک خارجی برای انجام امور مربوط به شعبه، حسب مورد، نظیر ثبت شعبه، دریافت اجازه‌نامه‌ها و واریز و برداشت سرمایه اعطایی؛
- ۸-۱۲- برنامه عملیاتی شعبه که حداقل مشتمل بر موارد ذیل باشد:
- ۸-۱۲-۱- چشم‌انداز، اهداف و بازار هدف؛
- ۸-۱۲-۲- میزان سرمایه اعطایی؛
- ۸-۱۲-۳- عملیات بانکی که قصد انجام آن را دارد؛
- ۸-۱۲-۴- ساختار سازمانی و مدیریتی مشتمل بر اطلاعاتی از قبیل تعداد و تخصص مدیران و کارکنان، ساختار کنترل داخلی و مدیریت ریسک؛
- ۸-۱۲-۵- امکانات فنی نظیر تجهیزات نرم‌افزاری و سخت‌افزاری مرتبط با فن‌آوری اطلاعات؛
- ۸-۱۲-۶- سیاست‌ها و برنامه‌ها در خصوص نحوه تجهیز و تخصیص منابع طی سه سال آتی؛

۸-۱۲-۷- صورت‌های مالی پیش‌بینی شده برای سه سال اول فعالیت؛

۸-۱۳- سایر اطلاعات و مدارک بنا به تشخیص بانک مرکزی.

تبصره ۵_ سهامداران موضوع بند (۶-۸) نباید از اتباع کشورهای متخاصم جمهوری اسلامی ایران به تشخیص وزارت امور خارجه باشد.

ماده ۹- بانک مرکزی می‌تواند حسب تشخیص نسبت به تغییر شرایط و حداقل سرمایه مورد نیاز برای تأسیس شعبه اقدام نماید.

ماده ۱۰- بانک مرکزی پس از دریافت و بررسی تمامی اطلاعات و مدارک موضوع ماده (۸) و در صورت احراز شرایط مقرر در ماده (۵)، حداکثر ظرف مدت دو ماه در خصوص صدور موافقت اصولی اتخاذ تصمیم می‌نماید.

ماده ۱۱- بانک خارجی موظف است ظرف مدت دو ماه از تاریخ صدور موافقت اصولی نسبت به انجام موارد ذیل اقدام نماید. در غیر این صورت، موافقت اصولی پس از گذشت مدت زمان مذکور از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

۱۱-۱- تودیع کامل سرمایه مورد نیاز موضوع ماده (۷) نزد بانک مرکزی؛

۱۱-۲- اعلام مشخصات مدیران پیشنهادی شعبه؛

۱۱-۳- تعیین محل فعالیت شعبه و آرایه تأییدیه بلاشرط نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران در خصوص محل مزبور.

تبصره ۵- بانک مرکزی می‌تواند مدت زمان موضوع این ماده را در صورت ضرورت برای یک دوره دوماهه دیگر تمدید نماید.

ماده ۱۲- بانک مرکزی پس از دریافت اطلاعات و مدارک موضوع ماده (۱۱) و تأیید صلاحیت تخصصی و حرفه‌ای مدیران شعبه در خصوص صدور اجازه‌نامه تأسیس اتخاذ تصمیم می‌نماید.

تبصره ۵- در صورت عدم تأیید صلاحیت تخصصی و حرفه‌ای مدیران شعبه، بانک خارجی موظف است ظرف مدت یک ماه افراد جایگزین حائز شرایط را طبق مفاد دستورالعمل معرفی نماید.

ماده ۱۳- بانک خارجی موظف است حداکثر ظرف مدت سه ماه از تاریخ صدور اجازه نامه تأسیس،

نسبت به ثبت شعبه اقدام و مدارک و اطلاعات زیر را به بانک مرکزی ارائه نماید:

۱-۱۳ - آگهی ثبت شعبه در مرجع ثبت شرکتها؛

۲-۱۳ - اعلام مکتوب آمادگی شروع به فعالیت شعبه؛

۳-۱۳ - مشخصات حسابرس مستقل شعبه.

تبصره- مدت اعتبار اجازه نامه تأسیس سه ماه می باشد. مدت مزبور حسب تشخیص

بانک مرکزی برای یک دوره سه ماهه دیگر قابل تمدید است.

ماده ۱۴- بانک مرکزی پس از دریافت و بررسی مدارک و اطلاعات موضوع ماده (۱۳)، حداکثر

ظرف مدت یک ماه نسبت به صدور اجازه نامه فعالیت اقدام می نماید.

ماده ۱۵- اعتبار اجازه نامه فعالیت صادره توسط بانک مرکزی به منظور شروع فعالیت، سه ماه از

تاریخ صدور می باشد. در صورت عدم شروع به فعالیت شعبه ظرف مهلت مذکور، تمامی

اجازه نامه های صادره لغو می شود.

ماده ۱۶- بانک مرکزی همزمان با صدور اجازه نامه فعالیت، سرمایه تودیع شده موضوع ماده (۱۱)

را به حساب شعبه نزد بانک مرکزی واریز می نماید.

ماده ۱۷- پس از صدور اجازه نامه فعالیت، مدیر شعبه موظف است تاریخ شروع رسمی فعالیت

شعبه را به صورت مکتوب و قبل از آغاز فعالیت، به بانک مرکزی اعلام نماید.

فصل سوم - مقررات ناظر بر فعالیت شعبه

ماده ۱۸- شعبه موظف است در چارچوب اساسنامه بانک خارجی و اجازه نامه فعالیت صادره و با

رعایت قانون عملیات بانکی بدون ربا (بهره) و اصلاحیه های پس از آن و سایر قوانین و

مقررات ذی ربط، به انجام عملیات و ارائه خدمات بانکی در چارچوب مفاد این

دستورالعمل مبادرت ورزد.

ماده ۱۹- نرخ سود سپرده ها و تسهیلات اعطایی ریالی و میزان کارمزد عملیات و خدمات ریالی

شعبه، تابع مصوبات شورای پول و اعتبار می باشد.

ماده ۲۰- نرخ سود سپرده ها و تسهیلات اعطایی ارزی و میزان کارمزد عملیات و خدمات ارزی به

تشخیص شعبه و بر اساس شرایط عرضه و تقاضای بازار تعیین می شود.

ماده ۲۱- شعبه در انجام فعالیت خود موظف به رعایت مقررات احتیاطی، استانداردهای حسابداری ایران و رویه‌های حسابداری اعلامی توسط بانک مرکزی می‌باشد.

ماده ۲۲- شعبه صرفاً مجاز به انجام عملیات زیر می‌باشد:

۱-۲۲ - شعبه نوع اول:

۱-۱-۲۲- قبول سپرده قرض الحسنه پس انداز و سرمایه‌گذاری؛

۲-۱-۲۲- افتتاح انواع حساب سپرده نزد مؤسسات اعتباری و دریافت/اعطای

تسهیلات از/به آنها صرفاً در چارچوب بازار بین‌بانکی؛

۳-۱-۲۲- اعطای انواع تسهیلات؛

۴-۱-۲۲- ارائه انواع ابزارهای پرداخت؛

۵-۱-۲۲- دریافت، پرداخت، نقل و انتقال وجوه ریالی؛

۶-۱-۲۲- ارائه خدمات بانکی الکترونیکی از جمله صدور انواع کارت‌های

الکترونیکی نظیر کارت‌های خرید، کارت اعتباری و کیف پول

الکترونیکی؛

۷-۱-۲۲- صدور گواهی سپرده عام و خاص؛

۸-۱-۲۲- انجام امور نمایندگی به منظور جمع‌آوری وجوه، ودایع و غیره؛

۹-۱-۲۲- گشایش انواع اعتبار اسنادی و صدور انواع ضمانت‌نامه؛

۱۰-۱-۲۲- قبول و نگاهداری اشیاء گرانبها، اسناد و اوراق بهادار و اجاره صندوق

امانات به مشتریان؛

۱۱-۱-۲۲- تبدیل به اوراق بهادار کردن دارایی‌ها در قالب انتشار اوراق صکوک؛

۱۲-۱-۲۲- انجام عملیات ارزی نظیر خرید و فروش ارز، انتقال ارز، دریافت و

اعطای تسهیلات ارزی، صدور حوالجات ارزی؛

۱۳-۱-۲۲- خدمات مربوط به وجوه اداره شده؛

۱۴-۱-۲۲- انجام سفارشات مستمر مشتریان (دستور پرداخت مستمر)؛

۱۵-۱-۲۲- سرمایه‌گذاری در انواع اوراق بهادار نظیر صکوک؛

۱۶-۱-۲۲- ارائه خدمات مشاوره‌ای در اموری از قبیل سرمایه‌گذاری، خدمات مالی

و مدیریت دارایی‌ها؛

۱۷-۱-۲۲- حفظ، برقراری و ایجاد رابطه کارگزاری با مؤسسات اعتباری داخل و

بانک‌های خارج از کشور؛

۱۸-۱-۲۲- سایر عملیات پس از کسب مجوز از بانک مرکزی.

۲-۲۲- شعبه نوع دوم:

۱-۲-۲۲- اعطای انواع تسهیلات اعم از ریالی و ارزی؛

۲-۲-۲۲- افتتاح حساب سپرده قرض‌الحسنه جاری نزد مؤسسات اعتباری؛

۳-۲-۲۲- ارائه خدمات بانکداری الکترونیکی نظیر صدور کارت برداشت و انواع

کارت‌های اعتباری و هدیه؛

۴-۲-۲۲- افتتاح حساب قرض‌الحسنه پس‌انداز به نام تسهیلات‌گیرندگان صرفاً

جهت واریز وجه تسهیلات؛

۵-۲-۲۲- دریافت تسهیلات از بانک خارجی؛

۶-۲-۲۲- دریافت تسهیلات از مؤسسات اعتباری صرفاً در چارچوب بازار

بین‌بانکی؛

۷-۲-۲۲- قبول و نگاهداری اشیاء گرانبها، اسناد و اوراق بهادار و اجاره صندوق

امانات به مشتریان؛

۸-۲-۲۲- خرید و فروش ارز و صدور حوالجات ارزی؛

۹-۲-۲۲- سرمایه‌گذاری در انواع اوراق بهادار نظیر صکوک؛

۱۰-۲-۲۲- ارائه خدمات مشاوره‌ای در اموری از قبیل سرمایه‌گذاری، خدمات مالی،

مدیریت دارایی‌ها؛

۱۱-۲-۲۲- سایر عملیات پس از کسب مجوز از بانک مرکزی.

تبصره ۱- شعبه نوع اول از زمان شروع فعالیت صرفاً مجاز به انجام فعالیت‌های

موضوع بندهای (۱-۲۲) الی (۶-۲۲) می‌باشد، انجام سایر فعالیت‌های

موضوع بند (۱-۲۲) منوط به کسب مجوز از بانک مرکزی می‌باشد.

تبصره ۲- شعبه نوع اول از زمان شروع فعالیت، به مدت یک سال مجاز به قبول سپرده

قرض‌الحسنه پس‌انداز و سرمایه‌گذاری و صدور گواهی سپرده عام و خاص

نمی‌باشد. پس از اتمام مهلت مزبور، با تأیید بانک مرکزی به مدت ۲ سال صرفاً

مجاز به قبول سپرده قرض الحسنه پس انداز و سرمایه گذاری از اشخاص حقوقی می باشد. در پایان مدت زمان اخیرالذکر، منوط به موافقت بانک مرکزی می تواند نسبت به قبول سپرده از تمامی اشخاص اعم از حقیقی و حقوقی اقدام نماید.

تبصره ۳- مجموع سپرده های دریافتی توسط شعبه نوع اول از اشخاص، در هر زمان نباید بیش از ۱۲ برابر سرمایه اعطایی آن باشد.

تبصره ۴- شعبه نوع دوم از زمان شروع فعالیت صرفاً مجاز به انجام فعالیت های موضوع بندهای (۱-۲-۲۲) الی (۵-۲-۲۲) می باشد، انجام سایر فعالیت های موضوع بند (۲-۲۲) منوط به کسب مجوز از بانک مرکزی می باشد.

تبصره ۵- اعطای تسهیلات توسط شعبه نوع دوم به مؤسسات اعتباری ممنوع می باشد.

ماده ۲۳- مجموع مانده تسهیلات دریافتی توسط شعبه نوع دوم از مؤسسات اعتباری و بانک خارجی در هر زمان نباید بیش از سه برابر حقوق صاحبان سهام شعبه باشد.

ماده ۲۴- شعبه نوع دوم موظف است مراتب ممنوعیت اخذ سپرده از مشتریان را به طرق مقتضی نظیر درج در پایگاه اطلاع رسانی و نصب اطلاعیه در محل شعبه، اطلاع رسانی نماید.

ماده ۲۵- شعبه ملزم به ارائه اطلاعات و گزارش های مورد درخواست بانک مرکزی نظیر اسناد، دفاتر و صورت های مالی حسابرسی شده در چارچوب ضوابط ابلاغی، به زبان های فارسی و انگلیسی می باشد. اطلاعات و گزارش های مزبور باید در هر زمان در محل شعبه در دسترس باشد.

تبصره- بانک مرکزی می تواند بنا به تشخیص و صلاحدید خود، اطلاعات و گزارش های موضوع این ماده را مستقیماً از بانک خارجی متبوع هم دریافت نماید.

ماده ۲۶- شعبه موظف است گزارش های لازم در خصوص تغییرات سهامداران عمده، مدیران ارشد و وضعیت مقررات احتیاطی بانک خارجی متبوع (در مقاطع شش ماهه)، برنامه تفصیلی موضوع ماده (۵۱) این دستورالعمل و همچنین صورت های مالی تلفیقی

حسابرسی شده سالیانه بانک خارجی مزبور (در صورت وجود) را به بانک مرکزی ارایه نماید.

ماده ۲۷- شعبه مکلف است در صورت کاهش نسبت‌های احتیاطی بانک خارجی متبوع نظیر نسبت کفایت سرمایه و نسبت نقدینگی به کمتر از هفتاد و پنج درصد حدود مقرر در مقررات احتیاطی کشور متبوع، مراتب را به محض وقوع، به اطلاع بانک مرکزی برساند.

ماده ۲۸- ساختار مدیریتی شعبه باید حداقل متشکل از دو مدیر باشد و اسناد تعهدآور شعبه باید حداقل به امضا دو نفر از صاحبان امضاء مجاز شعبه برسد.

ماده ۲۹- هر گونه تغییر در مدیریت و یا ساختار مالکیت شعبه نظیر ادغام، تلفیق و تحصیل منوط به اخذ مجوز از بانک مرکزی می‌باشد.

ماده ۳۰- تغییر مکان فعالیت شعبه صرفاً پس از اخذ مجوز از بانک مرکزی امکان‌پذیر است.

ماده ۳۱- شعبه موظف است اطلاعات و مدارک مربوط به تغییر مکان فعالیت خود از جمله مصوبه هیأت مدیره بانک خارجی در این رابطه و تأییدیه بلاشرط نیروی انتظامی را حداقل سه ماه قبل از تغییر مکان، به بانک مرکزی ارایه نماید.

ماده ۳۲- شعبه مکلف است در صورت تصمیم به تغییر مکان فعالیت خود و اخذ موافقت بانک مرکزی مراتب را حداقل دو ماه قبل از تغییر مکان از طریق روش‌های مختلف اطلاع‌رسانی حداقل مشتمل بر درج اطلاعیه در محل شعبه، ارسال پیامک به مشتریان و درج اطلاعیه در روزنامه کثیرالانتشار، به اطلاع عموم برساند.

ماده ۳۳- افزایش سرمایه اعطایی شعبه توسط بانک خارجی پس از کسب مجوز از بانک مرکزی بلامانع است.

ماده ۳۴- در صورت تغییر حداقل سرمایه مورد نیاز تأسیس شعبه، بانک خارجی ملزم است حداکثر ظرف مدت شش ماه نسبت به افزایش سرمایه اعطایی شعبه به میزان حداقل مزبور اقدام نماید.

ماده ۳۵- شعبه موظف است حداقل به میزان ۸۰ درصد مانده هر یک از اقلام دارایی‌های خود، طبق آخرین صورت‌های مالی حسابرسی شده را در داخل ایران نگهداری نماید.

ماده ۳۶- هر سال بخشی از سود خالص شعبه که نباید از پانزده درصد آن کمتر و از بیست درصد بیشتر باشد، باید مطابق با ضوابط بانک مرکزی به عنوان اندوخته قانونی نگهداری

شود. احتساب اندوخته قانونی پس از آن که مانده آن به میزان سرمایه رسید، اختیاری است. شعبه موظف است در هر سال بخشی از سود خالص را به میزانی که بانک مرکزی تعیین می‌نماید، به عنوان اندوخته احتیاطی نگهداری کند.

ماده ۳۷- شعبه موظف به تودیع سپرده قانونی نزد بانک مرکزی به میزان تعیین شده توسط بانک مرکزی می‌باشد.

ماده ۳۸- هرگونه استفاده از منابع بانک مرکزی توسط شعبه ممنوع است.

ماده ۳۹- شعبه ملزم به پرداخت حق عضویت در صندوق ضمانت سپرده‌ها در چارچوب مقررات مربوط به صندوق ضمانت سپرده‌ها در ایران می‌باشد.

ماده ۴۰- حسابرس شعبه باید از میان مؤسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران که در فهرست حسابرسان معتمد و مورد تأیید بانک مرکزی قرار دارند انتخاب شود.

تبصره- تغییر حسابرس شعبه با کسب مجوز از بانک مرکزی امکان‌پذیر می‌باشد.

ماده ۴۱- تبدیل انواع شعبه به یکدیگر منوط به اخذ مجوز از بانک مرکزی و در چارچوب مفاد این دستورالعمل امکان‌پذیر می‌باشد.

ماده ۴۲- تمامی اطلاعات و گزارش‌های مورد درخواست بانک مرکزی از شعبه یا بانک خارجی متبوع لازم است به امضای حداقل یکی از مدیران شعبه برسد.

فصل چهارم - مقررات مرتبط با نظارت بر شعبه

ماده ۴۳- مدیر شعبه موظف است تمهیدات لازم برای انجام نظارت حضوری و غیرحضوری بانک مرکزی بر شعبه را فراهم نماید.

ماده ۴۴- شعبه حداقل یک‌بار در سال توسط بازرسان بانک مرکزی مورد نظارت حضوری قرار می‌گیرد.

ماده ۴۵- در صورت درخواست بانک مرکزی، مرجع نظارتی در اسرع وقت نسبت به نظارت حضوری و حصول اطمینان از صحت عملیات و فعالیت‌های شعبه اقدام می‌نماید. انجام نظارت حضوری می‌تواند به صورت مشترک توسط بازرسان بانک مرکزی و نمایندگان مرجع نظارتی صورت پذیرد.

ماده ۴۶- نظارت حضوری بر شعبه توسط مرجع نظارتی، صرفاً با اطلاع قبلی بانک مرکزی امکان پذیر می باشد.

ماده ۴۷- شعبه موظف است بنا به تشخیص بانک مرکزی از حسابرس خود درخواست نماید تا به صورت موردی، دفاتر شعبه را مورد بررسی قرار داده و اطلاعات مورد نیاز را به بانک مرکزی ارائه نماید.

تبصره ۵- هزینه حسابرسی موضوع این ماده بر عهده شعبه می باشد.

ماده ۴۸- شعبه موظف است تمامی مدارک و اطلاعات مربوط به نحوه اجرای کنترل های داخلی و مدیریت ریسک خود را بصورت سالیانه به بانک مرکزی ارائه نماید.

ماده ۴۹- مرجع تشخیص موارد تخلف شعبه از مفاد این دستورالعمل و سایر قوانین و مقررات پولی و بانکی از جمله در خصوص موارد ذیل بانک مرکزی می باشد:

۴۹-۱ - ارایه هرگونه اطلاعات و مدارک نادرست و جعلی؛

۴۹-۲ - قصور یا تأخیر در ارائه اطلاعات؛

۴۹-۳ - ارسال گزارشات و اطلاعات ناقص؛

۴۹-۴ - جلوگیری از انجام نظارت حضوری؛

۴۹-۵ - فعالیت خارج از چارچوب اجازه نامه فعالیت؛

۴۹-۶ - توقف فعالیت و عملیات بدون کسب مجوز از بانک مرکزی به مدت بیشتر از یک هفته؛

۴۹-۷ - عدم رعایت مقررات احتیاطی؛

۴۹-۸ - تخلف از قوانین و مقررات ناظر بر مبارزه با پولشویی و تأمین مالی

تروریسم.

ماده ۵۰- بانک مرکزی اقدامات نظارتی ذیل را در قبال شعبه متخلف اعمال می نماید:

۵۰-۱ - اخطار کتبی؛

۵۰-۲ - دستور کتبی برای توقف و یا رفع موارد تخلف و انجام اقدامات اصلاحی در

چارچوب برنامه زمانی مورد تأیید بانک مرکزی؛

۵۰-۳ - دستور تهیه صورت های مالی در مقاطع زمانی مورد نظر بانک مرکزی و تهیه

گزارش حسابرسی؛

- ۵۰-۴ - دستور کتبی برای تغییر در فرایندها و مقررات داخلی شعبه؛
- ۵۰-۵ - تشدید الزامات مندرج در مقررات احتیاطی؛
- ۵۰-۶ - فراخواندن مدیر عامل یا مقامات ارشد بانک خارجی برای ادای توضیحات در خصوص تخلفات انجام شده توسط شعبه؛
- ۵۰-۷ - سلب صلاحیت حرفه‌ای مدیران شعبه؛
- ۵۰-۸ - ممنوع کردن یا ایجاد محدودیت در انجام برخی از عملیات بانکی مجاز شعبه؛
- ۵۰-۹ - دریافت جریمه نقدی تا میزان پنج درصد سرمایه اعطایی شعبه مطابق با آخرین صورت‌های مالی حسابرسی شده؛
- ۵۰-۱۰ - انتصاب مدیر موقت یا ناظر مقیم برای حصول اطمینان از حسن اجرای اقدامات اصلاحی مقرر بانک مرکزی؛
- ۵۰-۱۱ - لغو اجازه‌نامه تأسیس و یا فعالیت حسب مورد.
- تبصره ۱- بانک مرکزی می‌تواند برحسب میزان اهمیت تخلف و دفعات تکرار، یک یا چند مورد از اقدامات نظارتی فوق را اعمال نماید.
- تبصره ۲- در صورت سلب صلاحیت حرفه‌ای مدیران شعبه، فرد ذی‌ربط عزل شده تلقی می‌گردد. ادامه تصدی این افراد در حکم دخل و تصرف غیرقانونی در وجوه و اموال عمومی محسوب می‌شود.
- تبصره ۳- در صورت سلب صلاحیت حرفه‌ای یکی از مدیران شعبه، بانک خارجی موظف است حداکثر ظرف مدت یک ماه نسبت به معرفی افراد جایگزین حایز شرایط طبق مفاد این دستورالعمل اقدام نماید.
- تبصره ۴- حقوق و مزایای مدیر موقت یا ناظر مقیم، با نظر بانک مرکزی تعیین و توسط شعبه پرداخت می‌شود.
- تبصره ۵- حیطه وظایف و مسئولیت‌ها و اختیارات مدیر موقت و ناظر مقیم، توسط بانک مرکزی تعیین می‌شود.

ماده ۵۱- بانک خارجی موظف است یک برنامه تفصیلی جامع در خصوص فرآیند انحلال و تصفیه شعبه، حداقل شامل مواردی نظیر روش و زمان تسویه تعهدات و بدهی‌های شعبه، اولویت پرداخت بدهی‌ها و نحوه تأمین منابع مورد نیاز را به همراه تعهدنامه مبنی بر تسویه کامل تعهدات و بدهی‌ها به بستانکاران ایرانی شعبه در صورت انحلال شعبه، در مقطع تهیه صورت‌های مالی به بانک مرکزی ارائه نماید.

تبصره ۱- در تعیین اولویت پرداخت بدهی‌های شعبه، بستانکاران مقیم ایران نسبت به سایر بستانکاران دارای ارجحیت پرداخت می‌باشند.

تبصره ۲- بانک مرکزی می‌تواند قبل از مقطع تهیه صورت‌های مالی، نسبت به درخواست ارائه برنامه موضوع این ماده از بانک خارجی اقدام نماید.

فصل پنجم - مقررات ناظر بر انحلال شعبه

ماده ۵۲- بانک مرکزی در موارد زیر نسبت به صدور حکم انحلال شعبه اقدام می‌نماید:

۵۲-۱ - لغو اجازه‌نامه تأسیس و فعالیت شعبه؛

۵۲-۲ - درخواست انحلال شعبه توسط مرجع نظارتی؛

۵۲-۳ - درخواست انحلال شعبه توسط بانک خارجی؛

۵۲-۴ - صدور حکم ورشکستگی و یا انحلال بانک خارجی.

ماده ۵۳- مدیر شعبه موظف است مراتب توقف عملیات، ورشکستگی و یا انحلال بانک خارجی را به محض اطلاع و در اسرع وقت به بانک مرکزی اعلام و تمامی فعالیت‌های خود را متوقف نماید.

ماده ۵۴- چنانچه فرایند حل و فصل مالی بانک خارجی منتج به انحلال آن نگردد، ادامه فعالیت شعبه منوط به تأیید مراتب توسط بانک مرکزی می‌باشد.

ماده ۵۵- بانک مرکزی پس از صدور حکم انحلال، نسبت به اعلام شروع فرایند تصفیه شعبه به مرجع ثبت شرکت‌ها و تعیین مدیر موقت یا ناظر مقیم برای انجام یا نظارت بر عملیات تصفیه شعبه اقدام می‌نماید.

ماده ۵۶- شعبه مکلف است بلافاصله پس از صدور حکم انحلال مراتب را از روش‌های مختلف اطلاع رسانی حداقل مشتمل بر درج اطلاعیه در محل شعبه، ارسال پیامک به مشتریان

و درج اطلاعیه در روزنامه کثیرالانتشار اعلام شده به مرجع ثبت شرکتها، به اطلاع عموم برساند.

ماده ۵۷- در صورت انحلال شعبه، بانک خارجی موظف است برنامه عملیاتی تصفیه را در چارچوب برنامه تفصیلی موضوع ماده (۵۱) که به تأیید مرجع نظارتی متبوع رسیده است را ظرف مدت هفت روز کاری پس از ابلاغ حکم انحلال، به بانک مرکزی ارائه نماید.

ماده ۵۸- بانک مرکزی موظف است ظرف مدت چهارده روز کاری نسبت به اعلام مراتب تأیید یا عدم تأیید برنامه عملیاتی تصفیه شعبه اقدام نماید.

ماده ۵۹- در صورت عدم تأیید برنامه موضوع ماده (۵۷)، بانک خارجی موظف است نسبت به بازنگری و اصلاح برنامه عملیاتی حسب دستورات بانک مرکزی اقدام و مراتب را ظرف مدت هفت روز کاری به بانک مرکزی اعلام نماید.

تبصره- چنانچه برنامه عملیاتی در مدت تعیین شده ارائه نشود یا برنامه عملیاتی بازنگری شده مورد تأیید بانک مرکزی قرار نگیرد، بانک مرکزی رأساً نسبت به اتخاذ تمهیدات و ترتیبات مربوط به فرآیند تصفیه اقدام می‌نماید.

ماده ۶۰- بانک مرکزی پس از اخذ تعهدنامه از نماینده تام‌الاختیار بانک خارجی در خصوص تسویه کامل تعهدات و بدهی‌ها به بستانکاران ایرانی شعبه منحل و حصول اطمینان از ایفای تعهدات مزبور، مراتب اتمام فرایند تصفیه را به اطلاع مرجع ثبت شرکتها می‌رساند.

فصل ششم - مقررات ناظر بر تأسیس، فعالیت، نظارت و انحلال دفتر نمایندگی

ماده ۶۱- بانک خارجی متقاضی تأسیس دفتر نمایندگی باید حایز شرایط زیر باشد:

۱- ۶۱- حداقل سه سال از تاریخ شروع فعالیت آن گذشته باشد؛

۲- ۶۱- دارا بودن تأییدیه مرجع نظارتی مبنی بر برخورداری از ثبات و سلامت مالی آن و

تطبیق فعالیت‌های آن با الزامات مالی بین‌المللی نظیر مقررات مبارزه با پولشویی

و تأمین مالی تروریسم.

تبصره- بانک مرکزی می تواند حسب تشخیص خود نسبت به تغییر شرایط تأسیس

دفتر نمایندگی اقدام نماید.

ماده ۶۲- مدیر دفتر نمایندگی باید حایز شرایط زیر باشد:

۶۲-۱- اقامت مدیران دفتر نمایندگی در ایران؛

۶۲-۲- دارا بودن تأییدیه هیأت مدیره بانک خارجی مبنی بر عدم وجود سوء سابقه مالی؛

۶۲-۳- نداشتن سابقه محکومیت قطعی به ارتشاء، اختلاس، خیانت در امانت،

کلاهبرداری، پولشویی و تأمین مالی تروریسم، فرار مالیاتی، قاچاق کالا و ارز،

جعل و تزویر، سرقت، صدور چک بی محل و ورشکستگی به تقصیر یا تقلب، اعم

از این که حکم از دادگاه های داخلی یا خارج کشور صادر شده یا محکوم، مجرم

اصلی یا شریک یا معاون جرم بوده باشد؛

۶۲-۴- دارا بودن حداقل سه سال سابقه کار در سطح مدیریت امور بانکی؛

۶۲-۵- عدم اشتغال همزمان در مؤسسات اعتباری.

ماده ۶۳- بانک خارجی متقاضی به منظور اخذ موافقت اصولی باید مدارک و اطلاعات زیر را به

همراه تقاضای خود به بانک مرکزی ارایه دهد:

۶۳-۱- تصویر برابر با اصل مجوز فعالیت و اساسنامه بانک خارجی مهمور به مهر تأیید

مرجع نظارتی؛

۶۳-۲- صورت های مالی حسابرسی شده تلفیقی و غیر تلفیقی سه سال اخیر بانک

خارجی؛

۶۳-۳- نام تجاری دفتر نمایندگی مورد تقاضا؛

۶۳-۴- موافقت مکتوب مرجع نظارتی با افتتاح دفتر نمایندگی مورد تقاضا در ایران؛

۶۳-۵- تأییدیه مکتوب از مرجع نظارتی در خصوص تعهد آن مبنی بر همکاری کامل با

بانک مرکزی در خصوص نظارت بر دفتر نمایندگی؛

۶۳-۶- اسامی و سایر مشخصات مدیر عامل، قائم مقام مدیر عامل و اعضای هیأت

مدیره بانک خارجی؛

۶۳-۷- سایر اطلاعات و مدارک بنا به تشخیص بانک مرکزی.

ماده ۶۴- بانک مرکزی پس از دریافت و بررسی تمامی اطلاعات و مدارک موضوع ماده (۶۳) و در صورت احراز شرایط مقرر در ماده (۶۱)، حداکثر ظرف مدت سی روز کاری درخصوص صدور موافقت‌نامه اصولی اتخاذ تصمیم می‌نماید.

ماده ۶۵- بانک خارجی موظف است ظرف مدت دو ماه از تاریخ صدور موافقت اصولی نسبت به انجام موارد ذیل اقدام نماید. در غیر این صورت، موافقت اصولی پس از گذشت مدت زمان مذکور از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

۱-۶۵- اعلام مشخصات مدیران پیشنهادی دفتر نمایندگی؛

۲-۶۵- تعیین محل فعالیت دفتر نمایندگی و ارایه تأییدیه بلاشرط نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران در خصوص محل مزبور.

ماده ۶۶- بانک مرکزی پس از دریافت و بررسی اطلاعات و مدارک موضوع ماده (۶۵) و در صورت احراز شرایط مقرر در ماده (۶۲)، درخصوص صدور اجازه‌نامه تأسیس اتخاذ تصمیم می‌نماید.

ماده ۶۷- بانک خارجی موظف است ظرف مدت سه ماه از تاریخ صدور اجازه‌نامه تأسیس، نسبت به ثبت دفتر نمایندگی اقدام و مدارک و اطلاعات زیر را به بانک مرکزی ارایه نماید:

۱-۶۷- آگهی ثبت دفتر نمایندگی در مرجع ثبت شرکت‌ها؛

۲-۶۷- اعلام مکتوب آمادگی شروع به فعالیت دفتر نمایندگی؛

تبصره- مدت اعتبار اجازه‌نامه تأسیس سه ماه می‌باشد. مدت مزبور برای یک دوره سه ماهه دیگر قابل تمدید است.

ماده ۶۸- بانک مرکزی پس از دریافت و بررسی مدارک و اطلاعات موضوع ماده (۶۷)، حداکثر ظرف مدت سی روز کاری درخصوص صدور اجازه‌نامه فعالیت اتخاذ تصمیم می‌نماید.

ماده ۶۹- پس از صدور اجازه‌نامه فعالیت، مدیر دفتر نمایندگی موظف است تاریخ شروع رسمی فعالیت را به صورت مکتوب و قبل از آغاز فعالیت، به بانک مرکزی اعلام نماید.

ماده ۷۰- دفتر نمایندگی می‌تواند با موافقت بانک مرکزی نسبت به توقف فعالیت‌های خود حداکثر به مدت یک سال اقدام نماید.

ماده ۷۱- هرگونه تغییرات ثبتی از جمله تغییر مکان فعالیت دفتر نمایندگی به محض انجام باید به صورت مکتوب به اطلاع بانک مرکزی رسانده شود.

ماده ۷۲- دفتر نمایندگی حداقل یک بار در سال توسط بازرسان بانک مرکزی مورد نظارت حضوری قرار می‌گیرد.

ماده ۷۳- در صورت انجام عملیات خارج از چارچوب اجازه‌نامه فعالیت توسط دفتر نمایندگی، اجازه‌نامه تأسیس و فعالیت آن لغو می‌گردد.

ماده ۷۴- دفتر نمایندگی در موارد ذیل منحل می‌شود:

۷۴-۱ - لغو اجازه‌نامه تأسیس و فعالیت؛

۷۴-۲ - بنا به درخواست بانک خارجی و تایید بانک مرکزی؛

۷۴-۳ - صدور حکم ورشکستگی و یا انحلال بانک خارجی.

ماده ۷۵- بانک مرکزی لغو اجازه‌نامه‌های تأسیس و فعالیت، شروع و اتمام فرایند تصفیه دفتر نمایندگی را به اطلاع مرجع ثبت شرکت‌ها می‌رساند.

فصل هفتم - سایر موارد

ماده ۷۶- بانک مرکزی مجاز است فهرست شعب و دفاتر نمایندگی دارای اجازه‌نامه فعالیت را به تفکیک نوع شعبه در پایگاه اطلاع‌رسانی خود درج نماید.

ماده ۷۷- به جز احکامی که در این دستورالعمل تصریح شده است، شعبه و دفتر نمایندگی موظف به رعایت قانون پولی و بانکی کشور، قانون عملیات بانکی بدون ربا (بهره)، قانون تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری خارجی، مصوبات شورای پول و اعتبار و بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌های بانک مرکزی و سایر قوانین و مقررات مربوط می‌باشد.

ماده ۷۸- از تاریخ ابلاغ این دستورالعمل، تمامی ضوابط مغایر با آن از جمله «دستورالعمل اجرایی نحوه تأسیس، فعالیت، نظارت و تعطیلی شعب بانک‌های خارجی در ایران» مصوب جلسه مورخ ۱۳۸۸/۰۲/۱۶ هیأت عامل بانک مرکزی و «آیین‌نامه نحوه تأسیس، فعالیت و انحلال دفاتر نمایندگی بانک‌های خارجی در کشور جمهوری اسلامی ایران» مصوب پانصد و بیست و نهمین جلسه مورخ ۱۳۶۳/۳/۱۳ شورای پول و اعتبار ملغی‌الاثرب می‌شود.

ماده ۷۹- ضوابط اجرایی این دستورالعمل عنداللزوم توسط بانک مرکزی تدوین و ابلاغ می‌شود.

«دستورالعمل نحوه تأسیس، فعالیت، نظارت و تعطیلی شعبه و دفتر نمایندگی بانک خارجی در ایران» در ۷۹ ماده و ۲۲ تبصره در یکهزار و دویست و شصتمین جلسه مورخ ۱۳۹۷/۰۷/۲۴ شورای پول و اعتبار به تصویب رسید و از تاریخ ابلاغ لازم‌الاجراء می‌باشد.